

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ให้มีความเจริญไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ดังนั้น การศึกษาจึงมีความจำเป็นสำหรับบุคคลทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน สภาพแวดล้อม ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เรียกว่าเป็นยุคของข่าวสาร ความรู้ หรือสารสนเทศ การศึกษาหาความรู้จึงมีความจำเป็นในการพัฒนาชีวิตให้ทันต่อสังคมโลก การจัดการศึกษาจึงมุ่งจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม พลุกพล่านให้ประชากรมีความรู้ความสามารถทั้งทางวิชาการในด้านต่างๆ รวมทั้งความรู้ด้านศิลปะ วัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของความเป็นไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2541 ก.หน้า 1)

ในปัจจุบันการจัดการศึกษาพบว่ามีคุณภาพต่ำ ไม่สนองความต้องการของผู้เรียน สังคมและประเทศชาติ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการศึกษา ได้แก่ ปฏิรูประบบบริหารและการจัดการ ปฏิรูปหลักสูตรการเรียนการสอน ปฏิรูปการพัฒนาวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยใช้ยุทธศาสตร์การกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพ การเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาคือ คุณภาพของผู้เรียน ดังนั้นกระแสผลักดันทุกด้านจึงมุ่งไปที่โรงเรียนซึ่งมีหน้าที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพ ทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต เป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษา ซึ่งการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นและมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าปัจจัยพื้นฐานอื่น (สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์, 2542, หน้า 24-30)

การจัดการศึกษาดามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 1 มาตรา 6 ระบุไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” เป้าหมายสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาไทยก็คือการปฏิรูปการเรียนรู้ เป้าหมายของการปฏิรูปการเรียนรู้ ก็เพื่อให้คนไทยทุกคนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต อย่างทั่วถึง และอย่างมีคุณภาพ ดังที่กล่าวไว้ในหมวด 6 เรื่อง มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบประกันคุณภาพภายในและระบบประกันคุณภาพภายนอก และในมาตรา 48 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน โดยให้

หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, หน้า 24-25) ซึ่งเป็นการสร้างความมั่นใจแก่ประชาชนผู้ใช้บริการว่าลูกหลานจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ

การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นมาตรการหนึ่งที่จะทำให้เกิดความเชื่อมั่นได้ว่าสถานศึกษาที่ได้รับรองมาตรฐานสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ การประกันคุณภาพเป็นกระบวนการที่จะยกระดับมาตรฐานของโรงเรียนต่างๆ ที่ยังไม่เข้ามาตรฐานผลักดันให้ได้มาตรฐานโดยมุ่งเน้นการใช้ข้อมูลคุณภาพมาตรฐานของโรงเรียนต่างๆ ป้อนกลับมาเพื่อรายงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้ความช่วยเหลือร่วมกันสนับสนุนและพัฒนาโรงเรียนให้ได้มาตรฐานที่กำหนดไว้ ถ้ากระบวนการประกันคุณภาพมีการวางระบบอย่างถูกต้องคุณภาพที่ดีจะตามมา (กรมวิชาการ, 2539, บทนำ)

การประกันคุณภาพภายในทำให้สถานศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีการทำงานที่มีเป้าหมายและแผนการดำเนินงานที่ชัดเจนโดยในการดำเนินการตามแผนเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายนั้น ก็จะต้องมีการประเมินคุณภาพภายในหรือการประเมินตนเอง เพื่อตรวจสอบและพัฒนาปรับปรุง ให้เป็นไปตามเป้าหมายอยู่ตลอดเวลา การประเมินตนเองก็เหมือนกับการส่องกระจกดูตนเอง ซึ่งในวิถีชีวิตประจำวัน คงไม่มีใครไม่เคยส่องกระจกดูตนเอง เมื่อส่องกระจกพบข้อดีข้อด้อยก็พยายามปรับปรุงตนเองเพื่อให้ดีขึ้น การสำรวจประเมินตนเองจึงเป็นสิ่งที่มนุษย์ทั่วไปปฏิบัติอยู่แล้วในชีวิตประจำวัน การที่สถานศึกษาใช้กระจกส่องตน ส่องงาน และส่องศิษย์ แล้ววินิจฉัยวิเคราะห์หาจุดอ่อน จุดแข็งที่เกิดขึ้นกับตน กับงาน และกับศิษย์ จะช่วยทำให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น และทำให้เด็กและเยาวชนไทยเป็นคนดี มีความสามารถและมีความสุข ดังนั้นการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาจึงต้องมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมและการร่วมคิดร่วมทำของผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรทุกคนในกระบวนการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูซึ่งเป็นกลไกขับเคลื่อนที่สำคัญ ทั้งนี้เพื่อสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของ ความรับผิดชอบและความผูกพันที่จะมุ่งมั่น ร่วมมือร่วมใจกันพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จ สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องดำเนินการประเมินผลภายใน หรือประเมินตนเอง เพื่อปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผลการประเมินจะเผยแพร่ในรายงานการประเมินตนเอง เพื่อให้ทุกฝ่ายได้รับทราบ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544 ก, หน้า 3)

จากการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานรอบแรกพบว่าสถานศึกษามีผลการประเมินไม่ผ่านมาตรฐานคิดเป็นร้อยละ 65.58 ผู้เรียนไม่ผ่าน

มาตรฐานด้านการคิดอย่างเป็นระบบ ความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร ทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทักษะในการทำงาน รักการทำงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต ครูไม่ผ่านมาตรฐานด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และผู้บริหารไม่ผ่านมาตรฐานด้าน การบริหารวิชาการ โดยเฉพาะการมีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น สื่อการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้การส่งเสริมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2546, หน้า 73)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 จึงได้เร่งรัดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดที่มีมาตรฐานขึ้น โดยเชื่อว่า การประกันคุณภาพการศึกษาจะเป็นกลไกสำคัญในการผลักดันให้เกิดการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างแท้จริง แต่ปัญหาหลักในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ของแต่ละโรงเรียนคือ การปฏิบัติงานตามระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ยังไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาได้สืบเนื่องมาจากแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกันในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนและในการดำเนินการจัดทำการประเมินจะมีเฉพาะผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบเท่านั้นที่เข้าใจ และเห็นความสำคัญจึงทำให้การปฏิบัติงานตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาไม่สามารถที่จะเดินไปสู่ทิศทางที่ถูกต้องตามภารกิจ เป้าหมายของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาได้ (สงัด สอนสาย, 2549 ,หน้า 2)

ด้วยสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเป็นบุคลากรในสถานศึกษาซึ่งต้องดำเนินการพัฒนาสถานศึกษาให้เข้าสู่มาตรฐานและเข้าถึงการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริง จึงสนใจศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ซึ่งจะทำให้ระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาสามารถดำเนินการขับเคลื่อนไปอย่างมั่นคงและต่อเนื่อง ทั้งนี้ผลการวิจัยจะได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 จำแนกตาม ตำแหน่ง วุฒิต่างการศึกษา ประสบการณ์ใน

การทำงาน อาชีพ ประสบการณ์การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาและขนาดของสถานศึกษา

3. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ปัญหาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้ เป็นข้อมูลให้สถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม สนับสนุน และแก้ปัญหาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และกรรมการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 4,882 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 292 คน และ ครูผู้สอน จำนวน 2,346 คน กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 2,244 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3, 2551 หน้า 33)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และกรรมการสถานศึกษา ปีการศึกษา 2551 เนื่องจากประชากรมีจำนวนแน่นอนสูตรที่ใช้ในการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงใช้สูตรของยามานะ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 หรือมีความคลาดเคลื่อนร้อยละ 0.05 ในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (สุวริย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2546, หน้า 447) โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษามีจำนวนไม่มาก จึงให้ผู้บริหารเป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 146 คน ครูผู้สอน จำนวน 201 คน กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 201 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาทั้งหมด 548 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 ตำแหน่ง

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษา
- 2) ครูผู้สอน

3) กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.1.2 วุฒิทางการศึกษา

- 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 2) ปริญญาตรี
- 3) สูงกว่าปริญญาตรี

2.1.3 ประสบการณ์ในการทำงาน

- 1) น้อยกว่า 10 ปี
- 2) 10 - 20 ปี
- 3) มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

2.1.4 อาชีพ

- 1) เกษตรกร
- 2) รับจ้าง
- 3) รัฐบาล
- 4) อื่นๆ

2.1.5 ประสบการณ์การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา

- 1) น้อยกว่า 1 ปี
- 2) 1 - 3 ปี
- 3) มากกว่า 3 ปีขึ้นไป

2.1.6 ขนาดของสถานศึกษา

- 1) ขนาดเล็ก
- 2) ขนาดกลาง
- 3) ขนาดใหญ่

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

2.2.1 การเตรียมการประกันคุณภาพภายใน

2.2.2 การดำเนินการประกันคุณภาพภายใน

2.2.3 การรายงานผลการประกันคุณภาพภายใน

นิยามศัพท์เฉพาะ

คุณภาพ หมายถึง ผลงานที่ได้มาตรฐานและสร้างความตั้งใจและความพึงพอใจแก่ลูกค้า มีคุณค่าเหมาะสมและมีความคงทนถาวรในการใช้งาน สามารถพัฒนางานให้มีคุณภาพดีขึ้นเรื่อยๆ จนเกิดความน่าเชื่อถือและยอมรับในชื่อเสียง

มาตรฐาน หมายถึง การวางข้อกำหนดเพื่อเป็นหลักเกณฑ์ และได้รับความเห็นชอบจากองค์กร เป็นที่ยอมรับ โดยวางกฎระเบียบ แนวปฏิบัติ โดยมุ่งให้บรรลุถึงความสำเร็จสูงสุดของข้อกำหนดที่วางไว้

การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง การทำให้เกิดความเชื่อมั่นได้ว่าสถานศึกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจะสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพกระบวนการที่จะยกมาตรฐานของโรงเรียนต่าง ๆ ที่ยังไม่เข้ามาตรฐานผลักดันให้ได้มาตรฐานโดยมุ่งเน้นการใช้ข้อมูลคุณภาพมาตรฐานของโรงเรียนป้อนกลับมาเพื่อรายงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้การสนับสนุนและพัฒนาโรงเรียนให้ได้มาตรฐานที่กำหนด

ปัญหาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง อุปสรรคหรือเหตุขัดข้องหรือสภาวะที่เป็นอุปสรรคที่เกิดจากการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน

แนวทางแก้ปัญหา หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการหาคำตอบหรือการหาทางออกของปัญหาการทำให้เกิดสภาพตามที่คาดหวังโดยไม่ใช้อารมณ์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าพื้นฐานของการแก้ปัญหาคือปัญญา และสติสัมปชัญญะ

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติของสถานศึกษา ที่มีแผนงาน กิจกรรม การประเมินผลและการตรวจสอบคุณภาพที่เป็นระบบสะท้อนถึงควมมีคุณภาพ โดยสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา เป็นการประเมินตนเองจากภายในสถานศึกษา โดยบุคลากรของสถานศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัด ใน 3 ขั้นตอน คือ

1. การเตรียมการประกันคุณภาพภายใน หมายถึง การสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ครูและผู้เกี่ยวข้อง การสร้างเจตคติแก่ครูและผู้เกี่ยวข้อง มีความสนใจบุคลากรในการปฏิบัติงาน มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา มีการจัดโครงสร้างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา มีคณะทำงาน มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และมีการจัดเตรียมงบประมาณ

2. การดำเนินการประกันคุณภาพภายใน หมายถึง การนำแผนที่ได้รับความเห็นชอบ ไปดำเนินการโดยใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการกำหนดมาตรฐานหาจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของสถานศึกษาเพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. การรายงานผลการประกันคุณภาพภายใน หมายถึง การรายงานการจัดการศึกษาในรอบปีที่ผ่านมา เพื่อเผยแพร่ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ โดยวิธีการรวบรวมผลการดำเนินการและผลการประเมิน นำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์จำแนกตามมาตรฐานการศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน และรองผู้อำนวยการโรงเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3

ครูผู้สอน หมายถึง บุคคลที่สอนในสถานศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ปีการศึกษา 2551

กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนของรัฐสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 3 ที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎกระทรวงกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการ และกรรมการและ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2546

สถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ปีการศึกษา 2551

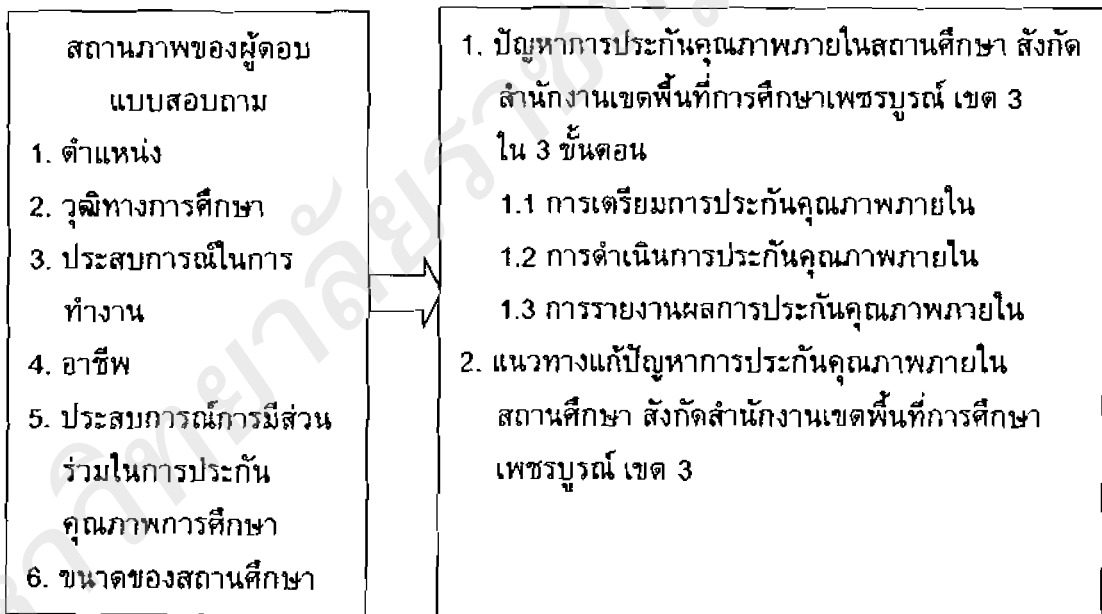
ขนาดของสถานศึกษา หมายถึง การแบ่งขนาดของสถานศึกษาตามเกณฑ์การจัดตั้งงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขนาดเล็ก คือสถานศึกษาที่มีนักเรียนต่ำกว่า 120 คน ขนาดกลาง คือสถานศึกษาที่มีนักเรียนตั้งแต่ 121 คน ถึง 500 คน ขนาดใหญ่ คือสถานศึกษาที่มีนักเรียนตั้งแต่ 501 คนขึ้นไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 3 ตามขั้นตอนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ดังแสดงในภาพ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

ปัญหาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 3 มีความแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตาม ตำแหน่ง วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน อาชีพ ประสบการณ์การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา ขนาดของสถานศึกษา